

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2005/C 243/01	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. července 2005 ve věci C-5/03: Řecká republika proti Komisi Evropských společenství (EZOZF — Vyloučení určitých výdajů — Ovoce a zelenina — Pomeranče — Prémie na zvířata — Skot — Ovce a kozy)	1
2005/C 243/02	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. července 2005 ve věci C-130/04: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Pozemní přeprava — Nařízení (ES) č. 1172/98 — Statistické vykazování silniční přepravy zboží)	1
2005/C 243/03	Věc C-197/05 P: Opravný prostředek podaný dne 4. května 2005 Energy Technologies ET SA proti usnesení vydanému dne 28. února 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-445/04, Energy Technologies ET SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) je Aparellaje eléctrico, SL	2
2005/C 243/04	Věc C-229/05 P: Opravný prostředek podaný dne 18. května 2005 Osmanem Ocalanem, jménem Kurdistan Workers' Party (PKK) a Serifem Vanlym, jménem Kurdistan National Congress (KNK) proti usnesení vydanému dne 15. února 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-229/02, Kurdistan Workers' Party (PKK) a Kurdistan National Congress (KNK) proti Radě Evropské unie, podporované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku a Komisí Evropských společenství	2
2005/C 243/05	Věc C-259/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná mezitímním rozsudkem Rechtbank Rotterdam ze dne 8. června 2005 v trestním řízení proti Omni Metal Service	3
2005/C 243/06	Věc C-266/05 P: Opravný prostředek podaný Josem Mariou Sisonem 27. června 2005 proti rozsudku vydanému dne 26. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Jose Maria Sison v. Rada Evropské unie	4

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 243/07	Věc C-268/05 P: Opravný prostředek podaný 27. června 2005 Giorgiem Lebedefem proti rozsudku vydanému dne 12. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společností (prvním senátem) ve věci T-191/02, Giorgio Lebedef v. Komise Evropských společností	5
2005/C 243/08	Věc C-273/05 P: Opravný prostředek podaný dne 5. července 2005 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) proti rozsudku vydanému dne 14. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společností (třetím senátem) ve věci T-260/03, Celltech R&D Ltd proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	6
2005/C 243/09	Věc C-278/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, ze dne 22. června 2005 ve věci 1) Carol Marilyn Robins a 2) John Burnett proti Secretary of State for Work and Pensions	7
2005/C 243/10	Věc C-281/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 2. června 2005 ve věci Montex Holdings Ltd. proti Diesel S.p.A.	7
2005/C 243/11	Věc C-285/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Simvoulio tis Epikratias ze dne 10. května 2005 ve věci Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N. E. Lesvou a Blue Star Ferries proti Ypourgos Emporikis Naftilias (ministerstvo obchodní plavby) a Ypourgos Aigaiou (ministerstvo pro Egejské moře)	8
2005/C 243/12	Věc C-292/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Efetio Patron ze dne 8. června 2005 ve věci Irini Lekhoritou, V. Karkoulias, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos a G. Dimopoulos proti Spolkové republice Německo	8
2005/C 243/13	Věc C-299/05: Žaloba podaná dne 26. července 2005 Komisí Evropských společností proti Evropskému parlamentu a Radě	9
2005/C 243/14	Věc C-300/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 17. května 2005 ve věci Hauptzollamt Hamburg-Jonas proti ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH	9
2005/C 243/15	Věc C-305/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour d'arbitrage (Belgie) ze dne 13. července 2005 ve věcech Ordre des barreaux francophones et germanophones, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles proti Conseil des ministres a Ordre des barreaux flamands a Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles proti Conseil des ministres	10
2005/C 243/16	Věc C-308/05: Žaloba podaná dne 4. srpna 2005 Komisí Evropských společností proti Nizozemskému království	10
2005/C 243/17	Věc C-309/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Bergamo ze dne 28. června 2005 ve věci D.I.A. s.r.l., v likvidaci, proti Cartiere Paolo Pigna s.p.a.	11
2005/C 243/18	Věc C-310/05: Žaloba podaná dne 8. srpna 2005 Komisí Evropských společností proti Lucemburkskému velkovévodství	11
2005/C 243/19	Věc C-311/05 P: Opravný prostředek podaný dne 8. srpna 2005 Naipes Heraclio Fournier, S.A. proti rozsudku vydanému dne 11. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společností (třetím senátem) ve spojených věcech T-160/02 až T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, S.A., proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž vedlejším účastníkem byla France Cartes SAS	11

2005/C 243/20

Věc C-312/05 P: Opravný prostředek podaný dne 8. srpna 2005 TeleTech Holdings, Inc. proti rozsudku vydanému dne 25. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž vedlejším účastníkem byl Teletech International, S. A. 12

II Přípravné akty

.....

III Oznámení

2005/C 243/21

Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie*
Úř. věst. C 229, 17.9.2005 13

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 7. července 2005

ve věci C-5/03: **Řecká republika proti Komisi Evropských společenství** ⁽¹⁾*(EZOZF — Vyloučení určitých výdajů — Ovoce a zelenina — Pomeranče — Prémie na zvířata — Skot — Ovce a kozy)*

(2005/C 243/01)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-5/03, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 3. ledna 2003, **Řecká republika** (zmocněnkyně: S. Charitaki a E. Svolopoulou) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnkyně: M. Condou-Durande, ve spolupráci s N. Korogiannakisem), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský a U. Löhmus, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 7. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí Komise 2002/881/ES ze dne 5. listopadu 2002 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy ze záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) z financování z prostředků Společenství se zrušuje v části, v níž vylučuje 2 % výdajů uskutečněných v odvětví ovoce a zeleniny z financování z prostředků Společenství.
2. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
3. Řecké republice se ukládá náhrada dvou třetin nákladů řízení vynaložených Komisí Evropských společenství.
4. Účastníci řízení ponесou zbývajících část vlastních nákladů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 21. července 2005

ve věci C-130/04: **Komise Evropských společenství proti Řecké republice** ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Pozemní přeprava — Nařízení (ES) č. 1172/98 — Statistické vykazování silniční přepravy zboží)*

(2005/C 243/02)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-130/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění smluvní povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 11. března 2004, **Komise Evropských společenství** (zmocněnkyně: D. Triantafyllou) proti **Řecké republice** (zmocněnkyně: S. Chala), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, R. Schintgen a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 21. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Řecká republika tím, že každé čtvrtletí nepředala Statistickému úřadu Evropských společenství (Eurostat) statistické údaje za roky 1999 až 2002 o silniční přepravě zboží podle požadavků nařízení Rady (ES) č. 1172/98 ze dne 25. května 1998 o statistickém vykazování silniční přepravy zboží, nesplnila povinnosti, které jsou jí uloženy tímto nařízením.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

Opravný prostředek podaný dne 4. května 2005 Energy Technologies ET SA proti usnesení vydanému dne 28. února 2005 Soudem prvního stupně Evropských společností (čtvrtým senátem) ve věci T-445/04, Energy Technologies ET SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) je Aparellaje eléctrico, SL

(Věc C-197/05 P)

(2005/C 243/03)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společností byl předložen dne 4. května 2005 opravný prostředek podaný Energy Technologies ET SA, se sídlem v Fribourg (Švýcarsko), zastoupenou A. Boman, proti usnesení vydanému dne 28. února 2005 Soudem prvního stupně Evropských společností (čtvrtým senátem) ve věci T-445/04⁽¹⁾, Energy Technologies ET SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) je Aparellaje eléctrico, SL.

Účastník řízení podávající opravný prostředek

1. navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadané rozhodnutí a vrátil věc Soudu prvního stupně, aby rozhodl ve věci ochranné známky;
2. žádá o poskytnutí dodatečné lhůty šesti měsíců, aby mohl posoudit nutnost dalšího odůvodnění tohoto opravného prostředku a možného předložení znaleckého posudku.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty:

Napadeným rozhodnutím Soud prvního stupně zamítnul žalobu z důvodu, že Energy Technologies ET SA nebyla zastoupena advokátem podle článku 19 Statutu Soudního dvora.

Účastník řízení podávající opravný prostředek tvrdí, že Soud prvního stupně nesprávně vyložil článek 19 Statutu Soudního dvora a že jeho výrok, že účastník řízení podávající opravný prostředek nebyl zastoupen advokátem v souladu s podmínkami uvedeného článku, je nesprávný.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 23.7.2005, s. 36

Opravný prostředek podaný dne 18. května 2005 Osmanem Ocalanem, jménem Kurdistan Workers' Party (PKK) a Serifem Vanlym, jménem Kurdistan National Congress (KNK) proti usnesení vydanému dne 15. února 2005 Soudem prvního stupně Evropských společností (druhým senátem) ve věci T-229/02, Kurdistan Workers' Party (PKK) a Kurdistan National Congress (KNK) proti Radě Evropské unie, podporované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku a Komisí Evropských společností

(Věc C-229/05 P)

(2005/C 243/04)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společností byl předložen dne 18. května 2005 opravný prostředek podaný Osmanem Ocalanem, jménem Kurdistan Workers' Party (PKK) a Serifem Vanlym, jménem Kurdistan National Congress (KNK), se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupenými M. Mullerem a E. Griessem, advokáty, podle pokynů J. G. Peirce, advokátky, proti usnesení vydanému dne 15. února 2005 Soudem prvního stupně Evropských společností (druhým senátem) ve věci T-229/02⁽¹⁾, Kurdistan Workers' Party (PKK) a Kurdistan National Congress (KNK) proti Radě Evropské unie, podporované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku a Komisí Evropských společností.

Účastníci řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelé) navrhuji, aby Soudní dvůr:

1. prohlásil, že je žaloba Osmana Ocalana podaná jménem organizace dříve známé jako PKK přípustná;
2. prohlásil, že je žaloba Serifa Vanlyho podaná jménem organizace známe jako KNK přípustná;
3. rozhodl o nákladech spojených s řízením o přípustnosti.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

První navrhovatel podává opravný prostředek proti rozhodnutí z následujících důvodů:

Tvrdí, že rozhodnutí Soudu je chybné, jelikož Soud prvního stupně již uznal existenci prvního navrhovatele a jeho způsobilost k podání žaloby, ke jmenování právního zástupce a k obhajobě. Z dokumentů vyplývá, že plná moc zástupce prvního navrhovatele je zcela v souladu s čl. 38 odst. 5 (dříve článek 44) jednacího řádu Soudu prvního stupně upravujícím taková zmocnění. Uvedená plná moc nebyla zpochybněna ani žalovanou ani Soudem, když doručil žalobu žalované v souladu s běžnými pravidly upravujícími přijetí platného zmocnění.

Námítka žalované týkající se způsobilosti vzhledem k údajnému zániku PKK je v rozporu s čl. 114 odst. 1 (dříve článek 91) jednacího řádu, jelikož se týká merita věci. Stručně řečeno, námitka neměla být zohledněna nebo se o ní nemělo jednat ve stupni řízení týkajícím se přípustnosti.

Taktéž rozhodnutí Soudu o způsobilosti vycházející z předběžného výkladu argumentů předložených prvním navrhovatelem týkajících se zániku představovalo nesprávné rozhodnutí o skutkovém stavu věci samé, které nemělo být přijato v tomto stupni řízení. Takové rozhodnutí je v rozporu s výrokem Soudu, že „skutečnost existence PKK“ je otázkou merita věci, kterou Soudu nepřísluší přezkoumávat ve stupni řízení týkajícího se přípustnosti.

Výklad Soudu argumentů předložených prvním navrhovatelem ohledně zániku je v každém případě zcela chybný. Pečlivé přečtení prohlášení O. Ocalana nepotvrzuje, že činnosti PKK byly ukončeny pro veškeré účely, včetně námitek proti zákazu.

I kdyby Soud správně vyložil argumenty předložené prvním navrhovatelem jako spočívající na bezvýhradném tvrzení o zániku, navrhovatel tvrdí, že předmět zbylých práv včetně práva na účinný právní prostředek k napadnutí zákazu, zůstává otázkou merita věci, o které se mělo jednat v následujícím stupni.

Rovněž tvrdí, že kritéria uplatněná Soudem týkající se přípustnosti, včetně kritéria „způsobilosti“ a kritéria týkajícího se „osobního a bezprostředního dotčení“ jsou příliš restriktivní v případech týkajících se výkonu základních svobod. Konkrétněji, úzká a restriktivní kritéria uplatňovaná Soudem porušují články 6, 13 a 34 Evropské úmluvy o lidských právech a související judikatury týkající se aktivní legitimace.

Krom toho, nehlédě na uplatněné kritérium, je nespravedlivé, neúměrné a v rozporu s pravidly přirozené spravedlnosti, aby soud zcela vyloučil žalobce namítajícího porušení základních práv pouze na základě předběžného výkladu argumentů předložených uvedeným navrhovatelem.

Druhý navrhovatel tvrdí, že:

Soud prvního stupně se dopustil chyby při použití kritéria přípustnosti a tím, že vycházel z předpokladu, že PKK již neexistuje, tedy vycházel z domněnky týkající se merita věci, aby prohlásil žalobu za nepřijatelnou.

(¹) Úř. věst., 11.6.2005, s. 34

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná mezitímním rozsudkem Rechtbank Rotterdam ze dne 8. června 2005 v trestním řízení proti Omni Metal Service

(Věc C-259/05)

(2005/C 243/05)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla mezitímním rozsudkem Rechtbank Rotterdam (Nizozemsko) ze dne 8. června 2005 v trestním řízení proti Omni Metal Service, který došel kanceláři Soudního dvora dne 20. června 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Rechtbank Rotterdam žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Mohou být odpady z kabelů jako jsou v projednávaném případě (částečně o průměru 15 cm) považovány za „Odpady z elektronických přístrojů a součástek (např. drát atd.)“ tak jak jsou uvedeny pod kódem GC 020 zeleného seznamu (¹)?
- 2) Jestliže Soudní dvůr odpoví na otázku 1) záporně, může nebo musí potom kombinace odpadů ze zeleného seznamu, která jako taková není v tomto seznamu uvedena, považována za odpad ze zeleného seznamu, a může být provedena přeprava za účelem zhodnocení této kombinace odpadů, aniž by bylo třeba využít postup oznamování?
- 3) Je v této souvislosti nutné, aby byly tyto odpady nabízeny nebo převáženy odděleně?

(¹) Příloha II nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o doozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole (Úř. věst. L 30, s. 1).

Opravný prostředek podaný Josem Mariou Sisonem 27. června 2005 proti rozsudku vydanému dne 26. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Jose Maria Sison v. Rada Evropské unie

(Věc C-266/05 P)

(2005/C 243/06)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 27. června 2005 opravný prostředek podaný Josem Mariou Sisonem, s bydlištěm v Utrechtu, Nizozemsko, zastoupeným J. Fermonem, A. Comtem, H. Schultzem a D. Gursesem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 26. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-110/03, T-150/03 a T-405/03⁽¹⁾, Jose Maria Sison v. Rada Evropské unie.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 26. dubna 2005 ve spojených věcech T-110/03, T-150/03 a T-450/03.

— zrušil na základě článku 230 ES následující: a) rozhodnutí Rady ze dne 27. února 2003 (06/c/01/03): odpověď přijatá Radou dne 27. února 2003 na potvrzující žádost Jana Fermona zaslanou faxem dne 3. února 2003 podle čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001⁽²⁾, oznámená právnímu zástupci žalobce dne 28. února 2003; b) rozhodnutí Rady ze dne 21. ledna 2003 (41/c/01/02): odpověď přijatá Radou dne 21. ledna 2003 na potvrzující žádost Jana Fermona zaslanou faxem dne 11. prosince 2002 podle čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001, oznámená právnímu zástupci žalobce dne 23. ledna 2003; a c) rozhodnutí Rady ze dne 2. října 2003 (36/c/02/03): odpověď přijatá Radou dne 2. října 2003 na potvrzující žádost Jana Fermona (2/03) podanou Radě telefaxem dne 5. září 2003, došlou generálnímu sekretariátu Rady dne 8. září 2003, podle čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístup k dokumentům.

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající opravný prostředek tvrdí, že rozsudek Soudu prvního stupně musí být zrušen z následujících důvodů:

1. Porušení článků 220, 225 a 230 ES, základní zásady práva Společenství uvedené v člancích 6 a 13 EÚLP a práva na obhajobu.

Soud prvního stupně protiprávně omezil rozsah svého přezkoumání legality bez toho, aby odpověděl na argumenty žalobce.

2. Porušení práva na přístup k dokumentům (čl. 1 druhý pododstavec a čl. 6 odst. 1 EU, článek 255 ES, čl. 4 odst. 1 písm. a), čl. 4 odst. 6 a článků 220, 225 a 230 ES).

Přezkoumání provedené Soudem prvního stupně ve skutečnosti vedlo ke zcela volnému uvážení Rady a k úplnému zamítnutí přístupu k dokumentům.

3. Porušení povinnosti uvést odůvodnění (článek 253 ES) a článků 220, 225 a 230 ES.

Přezkoumání Soudem prvního stupně vedlo k popření povinnosti uvést odůvodnění a porušilo článek 253 ES.

4. Porušení práva na přístup k dokumentům (čl. 1 druhý pododstavec a čl. 6 odst. 1 EU, článek 255 ES) a článku 6.2 EÚLP a práva na presumpci nevinny a článku 13 EÚLP, kterým se stanoví právo na účinné právní prostředky proti porušení práv uvedených v EÚLP.

Soud prvního stupně svévolně omezil rozsah věci.

5. Porušení práva na přístup k dokumentům a čl. 1 druhého pododstavce a čl. 6 odst. 1 EU, článku 255 ES, čl. 4 odst. 5 a čl. 9 odst. 3 nařízení Rady č. 1049/2001.

Soud prvního stupně nesprávně vyložil a nesprávně použil články 4 a 9 nařízení Rady č. 1049/2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 9.7. 2005, s. 15.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise

Opravný prostředek podaný 27. června 2005 Giorgiem Lebedefem proti rozsudku vydanému dne 12. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-191/02, Giorgio Lebedef v. Komise Evropských společenství

(Věc C-268/05 P)

(2005/C 243/07)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 27. června 2005 opravný prostředek podaný Giorgiem Lebedefem, zastoupeným G. Bouneouem a F. Frabettim, avocats, proti rozsudku vydanému dne 12. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-191/02, Giorgio Lebedef v. Komise Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

Zrušil rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. dubna 2005 ve věci T-191/02, Giorgio Lebedef, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Senningerbergu, Lucembursko, zastoupený G. Bouneouem a F. Frabettim, avocats, s adresou pro doručování v Lucemburku, žalobce, proti Komisi Evropských společenství, zastoupené J. Currellem, jako zmocněncem, s adresou pro doručování v Lucemburku, žalobkyni, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2001, jímž Komise vypověděla rámcovou dohodu ze dne 20. září 1974, opětovně přijala prováděcí pravidla týkající se úrovní, postupů a způsobů jednání dohodnutá mezi většinou odborových a profesních organizací a správou Komise dne 19. ledna 2000, potvrdila dohodu ze dne 4. dubna 2001 týkající se disponibilních zdrojů na zastupování zaměstnanců, potvrdila ustanovení o stávce obsažená v příloze I rámcové dohody ze dne 20. září 1974, vyzvala místopředsedu Komise N. Kinnocka k jednání s odborovými a profesními organizacemi, k návrhu na přijetí nové rámcové dohody sborem komisařů před koncem března 2002 a zařazení do souboru změn služebního řádu, na nichž je třeba se s odborovými a profesními organizacemi shodnout, změnu, jež umožní přijmout volební řád prostřednictvím referenda organizovaného pro zaměstnance orgánu, a pokud bude třeba, žaloba na zrušení dopisu N. Kinnocka ze dne 22. listopadu 2001, zasláného předsedovi každého odborového svazu jako sdělení rozhodnutí požadovat po Komisi, aby ke dni 5. prosinci 2001 vypověděla zmíněnou rámcovou dohodu ze dne 20. září 1974, a aby přijala některé z uvedených bodů, jakož i návrh na zrušení rozhodnutí E. Halskova ze dne 6. prosince 2001, jímž se žalobci odmítá

vydání cestovního příkazu k účasti na schůzi konané za účelem dohody dne 7. prosince 2001 ohledně „obecného balíčku návrhů změn služebního řádu“.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého návrhu na zrušení napadeného rozsudku účastník řízení podávající opravný prostředek zpochybňuje bod 4 odst. 96 až 103 rozsudku. Přesněji, přípustnost „(...)“ návrhu na zrušení rozhodnutí ze dne 5. prosince 2001, pokud jde o přijetí prováděcích pravidel, a v rozsahu, v němž tato pravidla upírají žalobci práva, které pro něho vyplývají z dohody ze dne 4. dubna 2001“.

Jelikož prováděcí pravidla vylučují z jednání odborový svaz, který na nich byl zastoupen účastníkem řízením podávajícím opravný prostředek, mají vliv na jeho osobní situaci, jelikož mu upírají individuální práva vyplývající z jeho postavení zástupce odborového svazu na těchto jednáních (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 11. května 1989, Maurissen a Union Syndicale v. Účetní dvůr, 193/87 a 194/87, Recueil, s. 1045, a rozsudek ze dne 14. července 1998, Lebedef v. Komise, T-42/97, RecueilFP, s. I-A-371 a II-1071, body 18 až 21). V důsledku toho prováděcí pravidla zkracují jeho práva a způsobují jeho zájem je napadnout za účelem jejich zrušení.

Tento závěr nelze vyvrátit judikaturou v rozsudcích Soudu prvního stupně ze dne 22. června 1994, Rijnoudt a Hockem v. Komise (T-97/02 a T-111/92, RecueilFP, s. I-A-159 a II-511, body 82a 86) a ze dne 15. července 1994, Browet a další v. Komise (T-576/93 až T-582/93, RecueilFP, s. I-A-191 a II-619, bod 44). Situace dotčené ve věcech, ve kterých byly vydány tyto rozsudky, se totiž odlišují od probíhajícího sporu, jelikož v tomto sporu vyplývají práva žalobce přímo z Pravidel o zdrojích, a ačkoli jsou přiznaná pro zjednodušení účasti jeho odborového svazu na jednání, spadají pod soudní agendu veřejné služby, jelikož se bezprostředně dotýkají jeho vlastní právní situace.

Pokud jde o posuzovanou přípustnost, Soud v napadeném rozsudku *de facto* uznává, že A&D (odborový svaz žalobce) není reprezentativní. Účastník řízení podávající opravný prostředek zpochybňuje tento názor, jelikož prováděcí pravidla neprovádějí objektivní posouzení reprezentativnosti OSP, a proto došlo ke zjevnému pochybení při srovnávacím posouzení této reprezentativnosti. Navíc došlo k porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace, dodržování práv obhajoby, povinnosti uvést odůvodnění a zákazu svévolného jednání, jakož i článku 24a služebního řádu.

Opravný prostředek podaný dne 5. července 2005 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) proti rozsudku vydanému dne 14. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-260/03, Celltech R&D Ltd proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-273/05 P)

(2005/C 243/08)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 5. července 2005 opravný prostředek podaný Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM), zastoupeným Arnaud Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem, proti rozsudku vydanému dne 14. dubna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-260/03⁽¹⁾, Celltech R&D Ltd. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. dubna 2005 ve věci T-260/03,
2. zamítl žalobu podanou žalobkyní k Soudu prvního stupně proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. května 2003 (věc R 659/2002 2) týkajícímu se přihlášky slovní ochranné známky CELLTECH k zápisu jako ochranné známky Společenství,
3. uložil žalobkyni u Soudu prvního stupně náhradu nákladů řízení před Soudem prvního stupně a před Soudním dvorem.

V případě, že Soudní dvůr nevyhoví hlavnímu návrhu navrhovatele v bodě 2, navrhovatel žádá Soudní dvůr, aby:

1. zrušil rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. dubna ve věci T-260/03,
2. vrátil věc Soudu prvního stupně.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty:

Svým návrhem předloženým Soudnímu dvoru se se Úřad domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně. Úřad tvrdí,

že rozhodnutí Soudu prvního stupně porušilo čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení o ochranné známce Společenství a je stíženo tím, že Soud neuvedl náležité důvody na podporu svých závěrů. Opravný prostředek je založen na následujících pěti důvodech:

— Ačkoliv Soud prvního stupně shledal, „že alespoň jedním významem slovní ochranné známky CELLTECH je ‚cell technology (buněčná technologie)‘“, nesprávně požadoval, aby odvolací senát poskytl „odborné vysvětlení pojmu ‚buněčné technologie‘ za účelem prokázání, ‚jakým způsobem uvedený výraz poskytuje informace o účelu a vlastnostech výrobků a služeb uvedených v přihlášce k zápisu, zejména způsobu, jakým by uvedené výrobky a služby byly pro buněčnou technologii použity nebo z ní vzešly“;

— Soud prvního stupně nesprávně neval v úvahu zásadu, podle které pouhá kombinace prvků, z nichž každý popisuje vlastnosti dotčených výrobků a služeb, bez jakékoliv neobvyklé změny ve skladbě nebo významu, je sama popisem uvedených vlastností ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce Společenství;

— Tvrzení soudu, že pro zjištění existence popisné povahy nebo nedostatku rozlišovací způsobilosti je nezbytné popsat „účel“ dotčených výrobků a služeb, je z hlediska práva nesprávný. Ačkoliv Soud uznal, že „buněčná technologie“ je „oblastí použití“ pro dotčené výrobky a služby, nesprávně rozhodl, že popis takové „oblasti použití“ je nedostatečný k prokázání toho, že označení CELLTECH má popisnou povahu, a že tedy postrádá rozlišovací způsobilost;

— Soud nesprávně došel k závěru, že popis postupu výroby nebo dodávání dotčených výrobků a služeb nespadá do oblasti působnosti čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce Společenství;

— Soud rovněž neuvedl důvody na podporu výše uvedeného závěru.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 25.6.2005, s. 16

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, ze dne 22. června 2005 ve věci 1) Carol Marilyn Robins a 2) John Burnett proti Secretary of State for Work and Pensions

(Věc C-278/05)

(2005/C 243/09)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, ze dne 22. června 2005 ve věci 1) Carol Marilyn Robins a 2) John Burnett proti Secretary of State for Work and Pensions, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 6. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je třeba článek 8 směrnice 80/987/EHS ⁽¹⁾ vykládat tak, že požaduje, aby členské státy všemi nezbytnými prostředky zajistily, že nároky nabyté zaměstnanci v rámci doplňkových podnikových nebo mezipodnikových systémů důchodového zabezpečení, založených na posledním platu, byly plně hrazeny členskými státy v případě, že se soukromý zaměstnavatel těchto zaměstnanců ocitne v platební neschopnosti a finanční prostředky systémů nepostačují k hrazení těchto dávek?
- 2) Pokud je odpověď na první otázku záporná, jsou požadavky článku 8 dostatečně provedeny takovou právní úpravou, jaká platí ve Spojeném království, popsanou výše?
- 3) Pokud právní předpisy Spojeného království nejsou v souladu s článkem 8, podle jakých kritérií by měl vnitrostátní soud posoudit, zda z toho vyplývající nesplnění povinnosti uložené právem Společenství je natolik vážné, aby vedlo k odpovědnosti za škodu? Zejména, postačuje toto nesplnění povinnosti k tomu, aby byla shledána existence dostatečně vážného pochybení, nebo by musely členské státy zjevně a těžce porušit meze svých zákonodárných pravomocí, nebo je potřeba použít jiné kritérium, a pokud ano, jaké?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele Úř. věst. L 283, 28.10.1980, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 2. června 2005 ve věci Montex Holdings Ltd. proti Diesel S.p.A.

(Věc C-281/05)

(2005/C 243/10)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 2. června 2005 ve věci Montex Holdings Ltd. proti Diesel S.p.A., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 13. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách ohledně výkladu čl. 5 odst. 1 a 3 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách ⁽¹⁾, a výkladu článků 28 až 30 ES:

- a) Poskytuje zapsaná ochranná známka svému majiteli právo zakázat tranzit zboží s označením?
- b) Může z toho v případě kladné odpovědi na tuto otázku vyplynout zvláštní posouzení, že označení nepožívá v zemi určení žádné ochrany?
- c) Je třeba v případě kladné odpovědi na otázku 1) a bez ohledu na odpověď na otázku 2) rozlišovat podle toho, zda výrobek určený pro členský stát pochází z jiného členského státu, z přidruženého státu nebo z třetího státu? Je relevantní, zda byl výrobek v zemi původu vyroben v souladu nebo v rozporu s právem majitele ochranné známky k označení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Simvoulio tis Epikratias ze dne 10. května 2005 ve věci Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N. E. Lesvou a Blue Star Ferries proti Ypourgos Emporikis Naftilias (ministerstvo obchodní plavby) a Ypourgos Aigaiou (ministerstvo pro Egejské moře)

(Věc C-285/05)

(2005/C 243/11)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozhodnutím Simvoulio tis Epikratias ze dne 10. května 2005 ve věci Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N. E. Lesvou a Blue Star Ferries proti Ypourgos Emporikis Naftilias (ministerstvo obchodní plavby) a Ypourgos Aigaiou (ministerstvo pro Egejsko), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 15. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o následujících předběžných otázkách.

a) Jsou jednotlivci, v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. 1992, L 364), oprávněni opírat se o uvedené nařízení za účelem zpochybnění platnosti ustanovení přijatých řeckým zákonodárcem před dnem 1. ledna 2004?

b) V případě kladné odpovědi na první otázku, umožňují články 1, 2 a 4 nařízení (EHS) č. 3577/92 přijetí vnitrostátních pravidel, podle kterých mohou majitelé lodí poskytovat služby námořní kabotáže pouze na zvláštních provozních trasách každoročně k tomu účelu určených příslušným vnitrostátním orgánem a teprve po získání správní licence udělované na základě systému povolení s následujícími charakteristikami: i) vztahuje se na všechny provozní trasy obsluhující ostrovy bez výjimky, a ii) příslušné vnitrostátní orgány mohou, při výkonu diskreční pravomoci a bez předchozí definice použitých kritérií, podanou žádost o udělení licence k provozování služby schválit jednostrannou změnou prvků žádosti, které se týkají četnosti a doby přerušování služby a ceníku jízdného?

c) V případě kladné odpovědi na první otázku, je omezením volného pohybu služeb, které je nepřijatelné pro účel článku 49 Smlouvy o založení Evropského společenství,

zavedení vnitrostátní právní úpravy, která stanoví, že majitel lodi, kterému správní orgány udělily licenci k provozování lodi na zvláštní trase (buď na základě schválení žádosti bez změny v tomto ohledu, nebo po jejím schválení s určitými změnami, které majitel lodi přijme), je v zásadě povinen obsluhovat konkrétní provozní trasu nepřetržitě po celou dobu trvání ročního provozního období, a že za účelem zajištění splnění jemu uložené povinnosti musí před zahájením provozní služby složit jistinu, která zcela nebo zčásti propadne, pokud uvedená povinnost nebude splněna nebo nebude splněna přesně?

d) Umožňují čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 3 písm. a), b), c), f) a g) směrnice Rady 98/18/ES ze dne 17. března o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (Úř. věst. L 144) v platném znění v rozhodném čase, před změnami provedenými směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/24/ES ze dne 14. dubna 2003 (Úř. věst. L 123) vnitrostátní úpravu, která zcela zakazuje provozování domácích cest lodí, které dosáhly určitého stáří?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Efetio Patron ze dne 8. června 2005 ve věci Irini Lekhoritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos a G. Dimopoulos proti Spolkové republice Německo

(Věc C-292/05)

(2005/C 243/12)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Efetio Patron (Řecko) ze dne 8. června 2005, ve věci Irini Lekhoritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos a G. Dimopoulos proti Spolkové republice Německo, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o následujících předběžných otázkách:

1. Spadají žaloby na náhradu škody, podané fyzickými osobami proti smluvnímu státu, který je občanskoprávně odpovědný za jednání nebo zanedbání jeho ozbrojených sil, do rozsahu *ratione materiae* Bruselské úmluvy v souladu s jejím článkem 1, jestliže jsou tato jednání nebo zanedbání, která se uskutečnila během vojenské okupace státu, na jehož území měli žalobci bydliště, v důsledku útočné války ze strany žalované, zjevně v rozporu s válečným právem a mohou být také považována za zločiny proti lidskosti?
2. Je slučitelné se systémem Bruselské úmluvy, aby žalovaný stát předložil námitku imunity s tím výsledkem, v případě kladné odpovědi, že samotnou úmluvu nelze použít zejména vůči jednání nebo zanedbání ozbrojených sil žalované, která se uskutečnila před vstupem úmluvy v platnost, a sice během let 1941-44?

Žaloba podaná dne 26. července 2005 Komisí Evropských společenství proti Evropskému parlamentu a Radě

(Věc C-299/05)

(2005/C 243/13)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 26. července 2005 žaloba směřující proti Evropskému parlamentu a Radě podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Denisem Martinem a Marie-José Jonczy, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil ustanovení přílohy I bodu 2 nařízení (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, a nařízení Rady (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71⁽¹⁾, týkající se položek W. Finsko, bodu b), X. Švédsko, bodu c) a Y. Spojené království, bodů d), e) a f);
2. uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Podle Komise zákonodárce tím, že přijal nařízení č. 647/05, převzal kritéria předtím vyvozená Soudním dvorem pro koordinaci zvláštních nepríspevkových dávek. Zákonodárce však z těchto kritérií nevyvodil všechny důsledky, když do seznamu dávek přijatých k zařazení do přílohy IIa nařízení č. 1408/71 zařadil dávky pod písm. W. Finsko, bodem b), pod písm. X. Švédsko, bodem c), a pod písm. Y. Spojené království, body d), e) a f), které podle názoru Komise nesplňují kritéria „zvláštních“ dávek ve smyslu čl. 4 odst. 2a téhož nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 117, 4.5.2005, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 17. května 2005 ve věci Hauptzollamt Hamburg-Jonas proti ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH

(Věc C-300/05)

(2005/C 243/14)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 17. května 2005 ve věci Hauptzollamt Hamburg-Jonas proti ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 27. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Patří doba nakládky a vykládky k „délce trvání cesty“ ve smyslu bodu 48 odst. 4 písm. d) přílohy směrnice Rady 91/628/EHS⁽¹⁾ o ochraně zvířat během přepravy (ve znění směrnice 95/29/ES⁽²⁾)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 340, s. 17

⁽²⁾ Úř. věst. L 148, s. 52

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour d'arbitrage (Belgie) ze dne 13. července 2005 ve věcech *Ordre des barreaux francophones et germanophones, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles* proti *Conseil des ministres a Ordre des barreaux flamands a Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles* proti *Conseil des ministres*

(Věc C-305/05)

(2005/C 243/15)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour d'arbitrage (Belgie) ze dne 13. července 2005 ve věcech *Ordre des barreaux francophones et germanophones, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles* proti *Conseil des ministres a Ordre des barreaux flamands a Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles* proti *Conseil des ministres*, který došel kanceláři Soudního dvora dne 29. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'arbitrage (Belgie) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Porušuje čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/97/ES ze dne 4. prosince 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/308/EHS o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz⁽¹⁾, právo na spravedlivý proces zaručené článkem 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a následně čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii tím, že nový čl. 2a odst. 5 vložený do směrnice 91/308/EHS ukládá zahrnout příslušníky nezávislých právnických profesí bez vyloučení advokátů do oblasti působnosti téže směrnice, jejímž předmětem je v podstatě uložit fyzickým a právnickým osobám, na které se vztahuje, povinnost informovat orgány odpovědné za boj proti praní peněz o všech skutečnostech, které by mohly být náznakem takového jednání (článek 6 směrnice 91/308/EHS nahrazený čl. 1 odst. 5 směrnice 2001/97/ES)?

(¹) Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 76.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2005 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království

(Věc C-308/05)

(2005/C 243/16)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. srpna 2005 žaloba směřující proti Nizozemskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Antoniem Aresuem a Hubertem van Vlietem, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Nizozemské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z této směrnice;
2. uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Podle článku 21 směrnice měly členské státy uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. ledna 2004 a neprodleně o tom Komisi uvědomit.

Komise musí konstatovat, že Nizozemské království tato opatření stále ještě nepřijalo, nebo v každém případě ji o nich neuvědomilo.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Bergamo ze dne 28. června 2005 ve věci D.I.A. s.r.l., v likvidaci, proti Cartiere Paolo Pigna s.p.a.

(Věc C-309/05)

(2005/C 243/17)

(Jednací jazyk: itaština)

Usnesením Tribunale di Bergamo (Itálie) ze dne 28. června 2005, došlým kanceláři Soudního dvora Evropských společenství dne 4. srpna 2005, ve věci D.I.A. s.r.l., v likvidaci, proti Cartiere Paolo Pigna s.p.a., byla podána žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách, které již byly naznačeny Corte Suprema di Cassazione, sezione Lavoro, v usnesení ze dne 18. října 2004, spisová značka 20410 (¹).

(¹) Honyvem Informazioni Commerciali srl proti Mariella Da Zotti (C-465/04), Úř. věst. C 31, 5.2.2005, s. 4.

Žaloba podaná dne 8. srpna 2005 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-310/05)

(2005/C 243/18)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 8. srpna 2005 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Marie-José Jonczy a Antoniem Aresuem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne

3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (¹) a v každém případě tím, že nesdělilo Komisi obsah těchto právních předpisů, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 21 odst. 1 této směrnice;

2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lucemburské velkovévodství dosud nepřijalo opatření, která mělo zavést 15. ledna 2004, co se týče směrnice 2001/95 a v každém případě nesdělilo Komisi obsah těchto opatření.

(¹) Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4

Opravný prostředek podaný dne 8. srpna 2005 Naipes Heraclio Fournier, S.A. proti rozsudku vydanému dne 11. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve spojených věcech T-160/02 až T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, S.A., proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž vedlejším účastníkem byla France Cartes SAS

(Věc C-311/05 P)

(2005/C 243/19)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 8. srpna 2005 opravný prostředek podaný Naipes Heraclio Fournier, S.A., zastoupenou E. Armijem Chávarrim a A. Castánem Pérez-Gómezem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 11. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve spojených věcech T-160/02 až T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, S.A., proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž vedlejším účastníkem byla France Cartes SAS.

Účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a vyhověl jeho návrhům.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Opravný prostředek je založen na třech důvodech:

První důvod se dovolává porušení zásady legality a práv obhajoby Naipes Heraclio Fournier, S.A ze strany druhého odvolacího senátu. Tento důvod vychází z toho, že Soud prvního stupně se neomezil na přezkoumání legality napadeného aktu, ale provedl úplný nový přezkum věci na základě znění napadených rozhodnutí a konkrétních návrhů navrhovatelky a vedlejšího účastníka.

Druhý důvod se dovolává porušení zásady legality a čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 40/94⁽¹⁾ ze strany druhého odvolacího senátu. Tento důvod vychází z toho, že Soud prvního stupně opět překročil svou soudní pravomoc tím, že svou vlastní argumentací nahradil a opravil hmotněprávní chyby, kterých se dopustil druhý odvolací senát v souvislosti s použitím důvodů pro zamítnutí zápisu uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 40/94 na obrazové ochranné známky navrhovatelky.

Třetí důvod se dovolává nedostatku odůvodnění napadeného rozsudku v rozsahu stanoveném v článku 253 ES. Tento důvod vychází z toho, že napadený rozsudek neukazuje jasně a jednoznačně důvody, které vedly Soud k domněnce, že na obrazové ochranné známky navrhovatelky se vztahuje absolutní důvod pro zamítnutí zápisu podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94.

⁽¹⁾ Nařízení Rady ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Opravný prostředek podaný dne 8. srpna 2005 TeleTech Holdings, Inc. proti rozsudku vydanému dne 25. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž vedlejším účastníkem byl Teletech International, S. A.

(Věc C-312/05 P)

(2005/C 243/20)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 8. srpna 2005 opravný prostředek podaný TeleTech Holdings, Inc., zastoupenou E. Armijem Chávarrim a A. Castánem Pérez-Gómezem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 25. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž vedlejším účastníkem byl Teletech International, S. A.

Účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a vyhověl jeho návrhům.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento opravný prostředek je založen na dvou důvodech:

První důvod vychází z toho, že Soud prvního stupně porušil ustanovení článku 52 nařízení č. 40/94⁽¹⁾ (ve spojení s ustanovením čl. 8 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení) tím, že uvedený článek vyložil nesprávně, přičemž porušil zásadu srovnání a koexistence národních ochranných známek s ochrannými známkami Společenství. Tímtož důvodem je vytykáno porušení článku 74 uvedeného nařízení, rovněž nesprávným výkladem, a práva navrhovatelky na obhajobu.

Druhý důvod vychází z toho, že výklad čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 Soudem je stížen nesprávným právním posouzením v důsledku toho, že Soud použil nesprávně kritérium vnímání relevantní veřejností pro účely posouzení nebezpečí záměny mezi dvěma kolidujícími ochrannými známkami.

⁽¹⁾ Nařízení Rady ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1).

III

(Oznámení)

(2005/C 243/21)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 229, 17.9.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 217, 3.9.2005

Úř. věst. C 205, 20.8.2005

Úř. věst. C 193, 6.8.2005

Úř. věst. C 182, 23.7.2005

Úř. věst. C 171, 9.7.2005

Úř. věst. C 155, 25.6.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
